

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 679

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 iulie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 415 din 14 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3) și art. 60 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	1-3	776. — Hotărâre privind corectarea limitelor de venituri pentru acordarea ajutorului pentru încălzirea locuinței și a nivelurilor acestuia.....	5-6
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
115. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
774. — Hotărâre privind unele măsuri pentru declanșarea procesului de privatizare a Societății Naționale de Radiocomunicații — S.A.	4-5	643. — Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor privind aprobarea Planului de management pentru Parcul Național Piatra Craiului.....	6-7
		645. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea încadrării regiunilor viticole românești în zonele viticole ale Uniunii Europene și condițiile aplicării corecțiilor de tărie alcoolică și de aciditate asupra recoltelor de struguri aflate în diferite stadii de prelucrare	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 415 din 14 iulie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3) și art. 60 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3) și art. 60 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Gündogdu Mahmut în Dosarul nr. 4.125/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și doamna Magda Vasiliu, traducător autorizat. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul autorului excepției, domnul Iulian Rusu, a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui

nou termen de judecată, deoarece se află în imposibilitate de a se prezenta din motive medicale.

Cu privire la această cerere autorul excepției a arătat inițial că și-o însușește, după care a revenit asupra ei precizând că lasă la aprecierea Curții să se pronunțe asupra oportunității acordării unui nou termen, cu mențiunea că nu dorește să fie extrădat din România.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii formulate de apărătorul autorului excepției, deoarece procedura de extrădare este o procedură specială care impune soluționarea unei asemenea cauze în regim de maximă celeritate.

Curtea constată că întreaga procedură reglementată de Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală este o procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, care impune judecarea cauzei cu celeritate. De altfel, sesizarea Curții a fost formulată în formă scrisă și a fost motivată de autor prin apărătorul ales, astfel că instanța de control constituțional are toate datele necesare pentru a se pronunța asupra excepției. Celelalte probleme ce țin de soluționarea cererii de extrădare excedează competenței Curții Constituționale, ele fiind atributul exclusiv al instanței de judecată.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de acordare a unui nou termen.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată în scris de apărătorul său.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, deoarece prin exercitarea unei căi de atac odată cu fondul nu se impietează asupra dreptului la recurs efectiv și asupra dreptului referitor la un proces echitabil, atâta vreme cât legiuitorul a oferit părții interesate posibilitatea de a uza de o cale de atac.

De asemenea, nu poate fi primită, în situația amânării predării, nici critica referitoare la întinderea duratei de arestare provizorie în vederea extrădării, întrucât această procedură este reglementată prin mai multe articole care limitează prelungirea măsurii arestării provizorii. Astfel, potrivit art. 45 alin. (7) și (8) din Legea nr. 302/2004, arestarea provizorie încetează de drept dacă persoana extrădată nu este preluată pentru predare de autoritățile competente ale statului solicitant, în termen de 15 sau 30 de zile de la data convenită, conform art. 59. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și sub acest aspect.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 iulie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.125/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (3) și art. 60 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.**

Excepția a fost ridicată de Gündogdu Mahmut în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva Sentinței penale nr. 73 din 24 mai 2005 prin care s-a admis cererea de extrădare formulată de autoritățile judiciare din Republica Turcia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (7) potrivit cărora „*Încheierile instanței privind măsura arestării preventive sunt supuse căilor de atac*

prevăzute de lege“. Or, din dispoziția legii speciale rezultă că recursul împotriva măsurii arestării provizorii dispuse în vederea extrădării este condiționat de judecarea cauzei. Prin urmare, textul criticat nu oferă o cale de atac accesibilă și disponibilă prin care să-i fie protejate drepturile garantate de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un recurs efectiv.

În ceea ce privește art. 60 alin. (4) din Legea nr. 302/2004, autorul excepției arată că în cazul amânării extrădării care este o procedură ulterioară celei judiciare, persoana arestată nu poate fi pusă în libertate deoarece nu există un text de lege care să reglementeze această măsură. Prin urmare, persoanei interesate îi este îngăduit accesul liber la justiție datorită imposibilității exercitării unor căi de atac.

Cu privire la celelalte texte invocate în susținerea prezentei excepții, autorul nu a arătat în mod concret în ce constă contrarietatea dispozițiilor legale criticate cu acestea.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legea nr. 302/2004 reglementează, între altele, procedura extrădării, procedură specială, care impune judecarea cu celeritate a unor astfel de cereri. De aceea, termenele prevăzute pentru sesizarea instanței și judecarea în fond și în recurs sunt limitate la perioade scurte de timp, fără ca prin aceasta să fie îngădite drepturile constituționale sau convenționale. Este de remarcat că în astfel de cauze nu este vorba de o măsură preventivă în sensul dispozițiilor Codului de procedură penală, ci de o măsură provizorie care să permită soluționarea cererii într-o perioadă scurtă de timp, tocmai pentru ca prin această măsură să nu fie afectată libertatea celui în cauză pe o perioadă mai mare de 180 de zile.

Oricum, hotărârea prin care instanța de fond a luat măsura arestării provizorii este supusă recursului odată cu fondul cauzei, stabilindu-se și în această materie o cale de atac de natură a nu îngădi celui în cauză drepturile prevăzute de Constituție sau de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (3) și art. 60 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, cu următorul conținut:

— Art. 45 alin. (3) — Arestarea provizorie și sesizarea instanței:

„*Arestarea provizorie în vederea extrădării se dispune și este prelungită de același complet investit cu soluționarea cererii de extrădare, printr-o încheiere dată în camera de*

consiliu și care nu poate fi atacată cu recurs decât împreună cu hotărârea pronunțată asupra cererii de extrădare.”;

— Art. 60 alin. (4) — Predarea amânată:

„În cazul amânării predării persoanei a cărei extrădare a fost aprobată, instanța emite un mandat de arestare provizorie în vederea extrădării. În cazul în care persoana extrădată se află, la momentul admiterii cererii de extrădare, sub puterea unui mandat de arestare preventivă sau de executare a pedepsei închisorii emis de autoritățile judiciare române, mandatul de arestare provizorie în vederea extrădării intră în vigoare de la data încetării motivelor care au justificat amânarea.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 21 privind *Accesul liber la justiție* coroborat cu ale art. 11 alin. (2) referitoare la apartenența la dreptul intern a tratatelor ratificate de Parlament și ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 23 referitoare la *Libertatea individuală* și ale art. 129 privind *Folosirea căilor de atac*, precum și ale art. 6 pct. 1 privind *Dreptul la un proces echitabil* și art. 13 referitor la *Dreptul la un recurs efectiv*, ambele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată este stabilită de lege, iar împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. Rezultă așadar că legiuitorul este unica autoritate competentă de a reglementa procedura de judecată, căile de atac și condițiile exercitării acestora. Or, procedura de soluționare a cererii de recurs împotriva încheierii date în camera de consiliu prin care s-a dispus ori s-a prelungit arestarea provizorie în vederea extrădării face parte integrantă din procedura de judecată.

Lipsa unei căi de atac separate împotriva acestei încheieri nu este contrară dispozițiilor art. 21 din Constituție și ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Împrejurarea că o asemenea încheiere nu poate fi atacată separat cu recurs se explică, pe de o parte, prin necesitatea asigurării celerității procesului în acord cu întreaga reglementare prevăzută de Legea nr. 302/2004 care are drept scop extrădarea unei persoane în regim de urgență, iar pe de altă parte, prin faptul că respectiva încheiere poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat cererea de extrădare, asigurându-se pe această cale dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3) și art. 60 alin. (4) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Gündogdu Mahmut în Dosarul nr. 4.125/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004****privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară**

Având în vedere necesitatea adoptării de urgență a unui cadru juridic care să reglementeze în mod unitar vânzarea bunurilor imobile ce reprezintă sedii ale circumscripțiilor sanitare veterinare la nivel național, atât în ceea ce privește construcțiile, cât și terenul aferent, pentru eficientizarea activității de asistență sanitară veterinară, în conformitate cu standardele existente la nivelul Comunității Europene, luând în considerare faptul că majoritatea circumscripțiilor sanitare veterinare sunt în stare avansată de degradare,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.053 din 12 noiembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2005, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(2) Se aprobă trecerea bunurilor imobile — clădiri, astfel cum sunt definite la alin. (2¹), și terenuri aferente — prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, din administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale în administrarea Agenției Domeniilor Statului, în scopul vânzării acestora.“

2. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Cheltuielile ocazionate de procedura de vânzare în ceea ce privește efectuarea măsurătorilor

cadastrale și intabularea dreptului de proprietate al statului sunt suportate de către cumpărător.

(2) Cheltuielile ocazionate de procedura de vânzare, altele decât cele prevăzute la alin. (1), sunt avansate de către vânzător, în limita bugetului de venituri și cheltuieli, inclusiv efectuarea raportului de evaluare, urmând ca sumele respective să fie achitate de cumpărători la semnarea contractelor de vânzare-cumpărare.“

3. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2005, se înlocuiește cu anexa*) la prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 14 iulie 2005.

Nr. 115.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind unele măsuri pentru declanșarea procesului de privatizare a Societății Naționale de Radiocomunicații — S.A.**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4¹ alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 51 lit. b) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În vederea pregătirii și realizării privatizării, precum și atragerii de investiții în Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A., Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va încheia cu un consultant

internațional specializat un contract de consultanță cuprinzând componenta variabilă a onorariului.

(2) Selectarea consultantului prevăzut la alin. (1) și încheierea contractului de consultanță se vor realiza în

condițiile prevăzute de normele speciale aplicabile procesului de privatizare.

Art. 2. — (1) Cheltuielile legate de plata componentei fixe a onorariului pentru consultantul internațional și a componentei variabile a onorariului, aferentă plății din valoarea totală a tranzacției de care beneficiază Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A., cheltuielile pentru plata unor firme de avocatură angajate de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, precum și cele pentru pregătirea și realizarea privatizării, inclusiv cele legate de publicitate, vor fi suportate, în conformitate cu prevederile art. 51 lit. b) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, de către Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A. Plata se va efectua direct către

beneficiari la termenele stabilite, în baza confirmării de către Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației a îndeplinirii obligațiilor asumate prin contractele încheiate în acest sens.

(2) Cheltuielile legate de plata componentei variabile a onorariului consultantului internațional, aferentă sumelor încasate efectiv de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației pentru acțiunile vândute, vor fi suportate de către acesta din bugetul propriu privind activitatea de privatizare, aprobat pe anul 2006.

Art. 3. — Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A. asigură și garantează în totalitate sursele de finanțare a cheltuielilor prevăzute la art. 2 alin. (1), care cad în sarcina sa și care se plătesc potrivit contractelor încheiate de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Florin Bejan,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 14 iulie 2005.
Nr. 774.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind corectarea limitelor de venituri pentru acordarea ajutorului pentru încălzirea locuinței și a nivelurilor acestuia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pentru perioada sezonului rece 1 noiembrie 2005 — 31 martie 2006, limitele de venituri pentru acordarea ajutorului pentru încălzirea locuinței familiilor și persoanelor singure care utilizează energie termică furnizată în sistem centralizat, precum și nivelul ajutorului, prevăzute la art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, sunt următoarele:

a) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează până la 110 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 223 lei (RON) pe o perioadă de 5 luni, în cazul în care ajutorul se acordă numai în perioada sezonului rece, sau de 92 lei (RON) în situația în care ajutorul se acordă pe o perioadă de 12 luni;

b) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 110 lei (RON) și 150 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 145 lei (RON) pe o perioadă de 5 luni, în cazul în care ajutorul se acordă numai în perioada sezonului rece, sau de 60 lei (RON) în situația în care ajutorul se acordă pe o perioadă de 12 luni;

c) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 150 lei (RON) și 190 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 97 lei (RON) pe o perioadă de 5 luni, în cazul în care ajutorul se acordă numai în perioada sezonului rece, sau de 40 lei (RON) în situația în care ajutorul se acordă pe o perioadă de 12 luni;

d) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei

singure, se situează între 190 lei (RON) și 225 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 65 lei (RON) pe o perioadă de 5 luni, în cazul în care ajutorul se acordă numai în perioada sezonului rece, sau de 27 lei (RON) în situația în care ajutorul se acordă pe o perioadă de 12 luni;

e) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 225 lei (RON) și 260 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 49 lei (RON) pe o perioadă de 5 luni, în cazul în care ajutorul se acordă numai în perioada sezonului rece, sau de 20 lei (RON) în situația în care ajutorul se acordă pe o perioadă de 12 luni;

f) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 260 lei (RON) și 310 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 32 lei (RON) pe o perioadă de 5 luni, în cazul în care ajutorul se acordă numai în perioada sezonului rece, sau de 14 lei (RON) în situația în care ajutorul se acordă pe o perioadă de 12 luni.

Art. 2. — (1) Pe perioada sezonului rece, în lunile noiembrie și decembrie 2005, limitele de venituri pentru acordarea ajutorului pentru încălzirea locuinței familiilor și persoanelor singure cu venituri reduse, care utilizează gaze naturale, precum și nivelul ajutorului, prevăzute la art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, sunt următoarele:

a) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează până la 110 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 160 lei (RON);

b) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei

singure, se situează între 110 lei (RON) și 150 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 98 lei (RON);

c) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 150 lei (RON) și 190 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 71 lei (RON);

d) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 190 lei (RON) și 225 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 51 lei (RON);

e) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 225 lei (RON) și 260 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 41 lei (RON);

f) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 260 lei (RON) și 310 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 20 lei (RON).

(2) Pe perioada sezonului rece, în lunile ianuarie, februarie și martie 2006, limitele de venituri pentru acordarea ajutorului pentru încălzirea locuinței familiilor și persoanelor singure cu venituri reduse, care utilizează gaze naturale, precum și nivelul ajutorului, prevăzute la art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, sunt următoarele:

a) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează până la 110 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 178 lei (RON);

b) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 110 lei (RON) și 150 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 108 lei (RON);

c) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 150 lei (RON) și 190 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 79 lei (RON);

d) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 190 lei (RON) și 225 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 56 lei (RON);

e) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 225 lei (RON) și 260 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 45 lei (RON);

f) familiilor și persoanelor singure al căror venit net mediu lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, se situează între 260 lei (RON) și 310 lei (RON) li se acordă lunar o sumă de 22 lei (RON).

Art. 3. — Nivelul ajutorului pentru încălzirea locuinței prevăzut la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, acordat familiilor și persoanelor care au stabilit dreptul la ajutor social în condițiile prevăzute de Legea nr. 416/2001, cu modificările și completările ulterioare, și care utilizează pentru încălzirea locuinței lemne, cărbuni și combustibili petrolieri, în perioada sezonului rece 1 noiembrie 2005 — 31 martie 2006, este de 48 lei (RON) lunar.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Aleodor Marian Frâncu

Ministrul economiei și comerțului,

Codruț Ioan Șereș

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 14 iulie 2005.
Nr. 776.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management pentru Parcul Național Piatra Craiului

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 462/2001,

în temeiul art. 3 alin. (1) pct. 5 și al art. 5 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza avizului Comisiei pentru ocrotirea monumentelor naturii a Academiei Române nr. 1.147 din 21 decembrie 2004,

ministrul mediului și gospodăririi apelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de management pentru Parcul Național Piatra Craiului, elaborat de Administrația Parcului Național Piatra Craiului cu sprijinul Consiliului științific și al Consiliului consultativ de administrare, în

cadru proiectului GEF „Managementul conservării biodiversității”.

Art. 2. — Planul de management pentru Parcul Național Piatra Craiului este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția anexei, care se pune la dispoziția persoanelor interesate de către Administrația Parcului Național Piatra Craiului, cu titlu gratuit.

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

București, 18 iulie 2005.
Nr. 643.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea încadrării regiunilor viticole românești în zonele viticole ale Uniunii Europene și condițiile aplicării corecțiilor de tărie alcoolică și de aciditate asupra recoltelor de struguri aflate în diferite stadii de prelucrare

În baza prevederilor art. 3 alin. (3) din Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002 și ale art. 111 lit. k) din Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă încadrarea regiunilor viticole românești în următoarele zone viticole ale Uniunii Europene:

B — cu tărie alcoolică naturală de minimum 6,0% vol.;
Cla) — cu tărie alcoolică naturală de minimum 7,5% vol.;
CII — cu tărie alcoolică naturală de minimum 8,5% vol.

(2) Încadrarea regiunilor viticole românești în cele trei zone viticole ale Uniunii Europene se face astfel:

2.1. Regiunea Viticolă a Podișului Transilvaniei în zona viticolă B;

2.2. Regiunea Viticolă a Dealurilor Moldovei în zona viticolă Cla);

2.3. Regiunea Viticolă a Dealurilor Munteniei și Olteniei, cu podgoriile: Ștefănești-Argeș, Sâmburești, Drăgășani și Dealurile Craiovei, în zona viticolă Cla);

2.4. Regiunea Viticolă a Banatului în zona viticolă Cla);

2.5. Regiunea Viticolă a Crișanei și Maramureșului în zona viticolă Cla);

2.6. Regiunea Viticolă a Dealurilor Munteniei și Olteniei, cu podgoriile: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului și Plaiurile Drâncei, în zona viticolă CII;

2.7. Regiunea Viticolă a Colinelor Dobrogei în zona viticolă CII;

2.8. Regiunea Viticolă a Teraselor Dunării în zona viticolă CII;

2.9. Regiunea Viticolă a Nisipurilor și Altor Terenuri Favorabile din Sudul Țării în zona viticolă CII.

(3) Încadrarea regiunilor viticole românești în zonele viticole B, Cla) și CII ale Uniunii Europene a fost realizată pe baza „Studiului ecopedologic și ecoclimatic pentru încadrarea arealelor viticole din România în zonele viticole ale U.E.”, elaborat de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură și Vinificație Valea Călugărească.

Art. 2. — (1) În anii nefavorabili se poate autoriza de către Oficiul Național al Viei și Vinului mărirea (ridicarea) în anumite limite a tăriei alcoolice totale la recoltele viticole aflate în diferite stadii de procesare, după cum urmează: struguri proaspeți, must de struguri, must de struguri parțial fermentat, vin nou aflat în fermentație și vin de masă, obținute din soiurile nobile de vin recomandate și autorizate pentru cultura viței-de-vie.

(2) Mărirea (ridicarea) tăriei alcoolice totale se autorizează numai în cazul în care recolta de struguri aflată în diferite stadii de procesare prevăzute la alin. (1) a dobândit cel puțin următoarele valori ale tăriei alcoolice naturale:

a) pentru arealele viticole românești încadrate în zona viticolă B, 6% volume alcool, adică 102 g/l zaharuri tărie alcoolică potențială;

b) pentru arealele viticole românești încadrate în zona viticolă Cla), 7,5% volume alcool, adică 127,5 g/l zaharuri tărie alcoolică potențială;

c) pentru arealele viticole românești încadrate în zona viticolă CII, 8,5% volume alcool, adică 144,5 g/l zaharuri tărie alcoolică potențială.

(3) Mărirea tăriei alcoolice se poate face numai până la anumite plafoane prevăzute la art. 3 alin. (7) și (8), prin aplicarea practicilor oenologice menționate la art. 3 alin. (1), și nu poate depăși următoarele limite:

a) pentru arealele viticole românești încadrate în zona viticolă B, 2,5% volume alcool, adică 42,5 g/l zaharuri tărie alcoolică potențială;

b) pentru arealele viticole românești încadrate în zonele viticole Cla) și CII, 2,0% volume alcool, adică 34,0 g/l zaharuri tărie alcoolică potențială.

(4) În arealele viticole românești încadrate în zona viticolă B, în anii în care condițiile climatice au fost deosebit de nefavorabile, mărirea tăriei alcoolice totale se poate face în limita a 3,5% volume alcool, adică 59,5 g/l zaharuri tărie alcoolică potențială, până la plafonul prevăzut la art. 3 alin. (5), prin aplicarea practicilor oenologice menționate la art. 3 alin. (1).

Art. 3. — (1) Creșterea tăriei alcoolice totale exprimate în % volume alcool, menționată la art. 2, se poate realiza numai prin:

a) adaos de zaharoză, de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat, în cazul strugurilor proaspeți, al mustului de struguri parțial fermentat sau al vinului nou aflat încă în fermentație;

b) adaos de zaharoză, de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat sau prin concentrare parțială, inclusiv osmoza inversă, în cazul mustului de struguri;

c) concentrare parțială la rece, în cazul producerii vinului de masă.

(2) Procedeele menționate la alin. (1) se exclud reciproc.

(3) Adaosul de zaharoză menționat la alin. (1) lit. a) și b) se poate realiza numai în cazul producerii vinurilor de masă seci.

(4) Adaosul de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat nu poate mări volumul inițial de struguri proaspeți presați, de must de struguri, must de struguri parțial fermentat sau de vin nou aflat încă în

fermentație, cu mai mult de 8% în arealele viticole românești încadrate în zona viticolă B și 6,5 % în arealele viticole românești încadrate în zonele viticole Cla) și CII.

(5) În cazul aplicării prevederilor art. 2 alin. (4), limita de mărire în volume este de 11% în arealele viticole românești încadrate în zona viticolă B.

(6) Concentrarea nu poate reduce cu mai mult de 20% volumul inițial și în nici un caz nu poate să mărească cu mai mult de 2% volume tăria alcoolică naturală a mustului de struguri, a vinului apt să devină vin de masă sau a vinului de masă.

(7) Procedeele menționate anterior nu pot în nici un caz să mărească tăria alcoolică totală în % volume a strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat, a vinului nou aflat încă în fermentație, a vinului apt să devină vin de masă sau a vinului de masă cu mai mult de 12% volume în arealele viticole românești încadrate în zona viticolă B, 12,5% volume în arealele viticole românești încadrate în zona viticolă Cla) și 13% volume în arealele viticole românești încadrate în zona viticolă CII.

(8) Pentru vinul roșu tăria alcoolică totală în % volume a produselor menționate la alin. (7) poate crește până la 12,5% volume în arealele viticole românești încadrate în zona viticolă B.

(9) Vinul din care se poate obține vin de masă și vinul de masă nu pot fi concentrate, dacă produsele din care au fost obținute au făcut obiectul procedeele menționate la art. 3 alin. (1) lit. a) și b).

Art. 4. — (1) Corecțiile acidității totale se pot aplica recoltelor viticole aflate în următoarele stadii de prelucrare: strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, vinul nou aflat încă în fermentație și vinul. Ele pot face obiectul:

a) unei dezacidificări (micșorări a acidității totale) parțiale în arealele viticole românești încadrate în zonele viticole B și Cla);

b) unei acidificări sau unei dezacidificări (măriri sau micșorări ale acidității totale), fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (3), în arealele viticole românești încadrate în zona viticolă CII.

(2) Acidificarea produselor, cu excepția vinului, menționate la alin. (1) se poate face doar până la limita

maximă de 1,50 g/l, exprimată în acid tartric sau 20 miliechivalenți/l.

(3) Acidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 2,50 g/l, exprimată în acid tartric sau 33,3 miliechivalenți/l.

(4) Dezacidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 1,0 g/l, exprimată în acid tartric sau 13,3 miliechivalenți/l.

(5) Mustul de struguri destinat concentrării poate face obiectul unei dezacidificări parțiale.

(6) În anii în care condițiile climatice au fost nefavorabile se pot autoriza acidificarea și dezacidificarea produselor cuprinse la alin. (1) din arealele viticole românești încadrate în zona viticolă CII și dezacidificarea parțială în arealele viticole încadrate în zonele viticole B și Cla).

(7) Acidificarea și îmbogățirea în zaharuri, în afara situațiilor de derogare stabilite de la caz la caz, precum și acidificarea și dezacidificarea aceluiași produs se exclud reciproc.

Art. 5. — (1) Fiecare procedură menționată la art. 2 alin. (2) și la art. 4 alin. (1) trebuie înscrisă atât pe un document de însoțire sub care circulă produsele astfel tratate, cât și în registrul practicilor și tratamentelor oenologice.

(2) Aceste proceduri pot fi efectuate, fără derogările motivate de condiții nefavorabile de climă, numai:

a) înainte de 1 ianuarie, în arealele viticole românești încadrate în zonele viticole Cla) și CII;

b) înainte de 16 martie, în arealele viticole românești încadrate în zona viticolă B și numai pentru produsele provenite din recolta de struguri imediat precedentă acestor date.

Art. 6. — Prezentul ordin creează cadrul necesar aplicării directe, la data aderării României la Uniunea Europeană, a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, anexa III, anexa V, lit. C, D, E, G, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 179 din 14 iulie 1999.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 septembrie 2005.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 15 iulie 2005.
Nr. 645.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 045170